

Kinek a szolgája?

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 32. szám, 2019. augusztus 9.

Az a gyanúm, Mizsei Kálmán korán küldte politikai nyugdíjba Julija Timosenkót ([Ukrajna - messiásvárás után reformok?](#), *ÉS*, 2019/30., júl. 26.).

Miért volna „gyakorlatilag vége politikai értelemben” annak, akinek pártja, a Batyktivscsina (Haza) az előre hozott parlamenti választásokon a harmadik helyen végez, a „régiek” közül egyedül képes több (még hozzá 30 százalékkal több!) szavazatot szerezni, mint 2014-ben, és ezzel a korábbi tizenkilenc helyett huszonhat képviselőt küldhet a Verhovna Radába? A választási kampányok jóvoltából tavaly ősz óta többször több hetet töltöttem Kijevben, tudósítottam a fontosabb eseményekről, és egyebek közt az a benyomásom támadt, hogy Timosenko a radikálisan megváltozott körülmények között is az ukrán politika egyik fontos szereplője. És bár Zelenszkijék leendő koalíciós partnerként nem gondoltak rá, de – amint erre pár nappal a voksolás előtt a *Népszavában* utaltam – nem is utasították el. Timosenko maga pedig többször is kifejezte, hogy rokonszenvezik az új elnök sok törekvésével.

Az ilyesmi, ha megmarad, még jól jöhet. Hadd jegyezzem meg továbbá, hogy szerintem helytelen Zelenszkij pártját a Nemzet Szolgája néven emlegetni: a Szluha narodu (oroszul Szluga naroda) egyértelműen azt jelenti: a Nép Szolgája.